

NA ANGIELSKIM SIĘ NIE NUDZĘ

**METODY I FORMY PRACY W NAUCZANIU
JĘZYKA ANGIELSKIEGO W KLASIE 1.**

INNOWACJA METODYCZNA

Opracowała: Marta Augustowska

WSTĘP

Inspiracją do opracowania innowacji „*Na angielskim się nie nudzę. Metody i formy pracy w nauczaniu języka angielskiego w klasie 1.*” stała się dla mnie obserwacja zachowań dzieci podczas zajęć języka angielskiego. Początek edukacji szkolnej jest dla dziecka nowym etapem w życiu. Dzieci zaczynają nawiązywać kontakty z rówieśnikami i nauczycielami. W szkole chcą nadal bawić się i grać, ale pojawia się również fascynacja „uczeniem się”.

Dzieci w wieku 6-7 lat uczą się najlepiej poprzez ćwiczenia wykorzystujące wszystkie zmysły. Otaczający ich świat jest dla nich bardzo ważny, poznają go przez dotyk i wzrok. Proces uczenia się jest nieświadomy. Dzieci nie mają wpływu na to czego się uczą, ale są nastawione pozytywnie i akceptują formę uczenia się. Ważne jest to, że dzieci w tym wieku są uczniami holistycznymi i uczą się najwięcej, kiedy proces zapamiętywania jest zawarty w grach i zabawach. Takie ćwiczenia odgrywają ważną rolę w rozwoju poznawczym, społecznym i emocjonalnym dziecka. Ważną rolę w rozwoju umysłowym dziecka stanowi pamięć, która jest mechaniczna. Dziecko w wieku 6-7 lat potrafi zapamiętać i nauczyć się wielu rzeczy jeśli nowe wiadomości przemycane są w grach i zabawach. Problemy z przyswajaniem wiedzy pojawiają się wtedy, kiedy uczenie się nie jest związane z zabawą.

Innowacja kładzie nacisk na nauczanie języka angielskiego poprzez wprowadzanie na lekcjach różnorodnych gier i zabaw, historyjek oraz piosenek. Takie ćwiczenia ułatwiają zapamiętywanie wyrazów, jak również doskonałą wymowę. Jednym z głównych celów programu jest wykształcenie akceptacji i tolerancji dla innych narodów i kultur. Uczniowie zostaną zapoznani ze zwyczajami i kulturą innych krajów poprzez lekcje nawiązujące do angielskich i amerykańskich świąt. Zadania zawarte w innowacji wzbudzą i umocnią motywację do nauki języka obcego. Ponadto realizacja programu ma pomóc wzbogacić bierne i czynne słownictwo u uczniów, jak również podnieść ich kompetencje językowe w zakresie sprawności mówienia i słuchania.

ADRESACI PROGRAMU

Adresatami programu są uczniowie klas 1. Szkoły Podstawowej im. Stanisława Staszica w Jankowicach. **Innowacja prowadzona będzie na obowiązkowych zajęciach języka angielskiego przy pełnej realizacji podstawy programowej.** Wykonawcą jak również osobą odpowiedzialną za innowację jest Marta Augustowska, nauczyciel języka angielskiego.

ROZMIAR PRZESTRZENNY

Miejszem realizacji innowacji będzie Szkoła Podstawowa im. Stanisława Staszica w Jankowicach.

ROZMIAR CZASOWY

Termin realizacji innowacji: rok szkolny 2014/2015.

CELE

- Zapewnienie kontaktu z językiem w formie zabawowej, stymulujące stopniowo proste wypowiedzi ustne.
- Rozbudzanie indywidualnych zdolności twórczych dzieci.
- Kształtowanie samodzielności, a także umiejętności współdziałania w grupie, parach, zespołach.
- Wyzwalanie chęci nabywania coraz większej wiedzy poprzez stworzenie warunków umożliwiających osiągnięcie sukcesu.
- Osluchanie i oswojenie dziecka z językiem angielskim, jego melodią i strukturą.
- Wspomaganie dzieci w porozumiewaniu się z osobami, które mówią innym językiem.
- Rozumienie przez uczniów prostych poleceń i właściwe na nie reagowanie.
- Nazywanie obiektów w najbliższym otoczeniu.
- Recytacja wierszyków i rymowanek.
- Śpiewanie piosenek z repertuaru dziecięcego.
- Rozumienie sensu opowiedzianych historyjek.

FORMY I METODY PRACY

Na zajęciach stosowane będą elementy następujących metod nauczania języka obcego:

1. Metoda komunikacyjna- nauczyciel stwarza sytuacje, które zachęcają uczniów do posługiwania się językiem obcym. Materiał jest prezentowany w kontekście, a wykorzystanie materiałów dodatkowych (obrazki, realia) pomaga w zredukowaniu użycia języka ojczystego podczas lekcji. W tej metodzie najważniejsza jest komunikacja, a błędy, jeśli nie zakłócają komunikacji językowej, są dopuszczalne. Duży nacisk kładzie się na funkcjonalność, czyli wykorzystanie danej struktury w praktyce.
2. Metoda audiolingwalna- uczniowie przyswajają struktury językowe mechanicznie poprzez wielokrotne powtarzanie. Nauczyciel jest modelem do naśladowania i czuwa nad zachowaniem uczniów. Błędy poprawiane są natychmiast przez powtarzanie kilka razy poprawnego zdania, struktury. Elementy tej metody są wykorzystywane w nauczaniu dzieci na poziomie początkującym, gdzie uczniowie powtarzają zwroty i słówka za pomocą dryli.
3. Metoda reagowania całym ciałem- pomaga dzieciom rozwinąć umiejętność słuchania przed użyciem języka obcego w mowie. Nauczyciel komunikuje się z uczniami używając trybu rozkazującego. Ustne polecenia poparte są użyciem gestów. Po pewnym czasie uczniowie odkrywają, że zrozumienie poleceń nie wymaga tłumaczenia ich na język ojczysty. Ruch pełni ważną rolę w całym procesie nauczania. Głównym celem tej metody jest aktywacja lewej i prawej półkuli mózgowej. Lewa półkula mózgu jest odpowiedzialna za mowę, a prawa za poruszanie się. Użycie obydwu półkul mózgowych pozwala na efektywniejsze uczenie się. W początkowym etapie głos, intonacja i gesty nauczyciela są wystarczające podczas ćwiczeń. W dalszym etapie w klasie pojawiają się realia, obrazki i plakaty.
4. Metoda naturalna- nauka języka obcego przypomina przyswajanie języka ojczystego przez małe dzieci. W tej metodzie zdania i zwroty powtarzane są kilka razy w różny sposób. Nauczyciel, który pełni centralną rolę, używa prostego, zarazem naturalnego języka. Skupia się na przedmiotach w klasie i używa gestów, co pomaga uczniom zrozumieć język obcy. Aby proces uczenia się był lepszy, stres zostaje zminimalizowany. Nauczyciel musi wprowadzić szeroką gamę ćwiczeń i stworzyć na

zajęciach atmosferę bezpieczeństwa i akceptacji. Lekcje muszą być ciekawe, odbywać się w przyjaznej atmosferze, gdzie niski poziom stresu powoduje łatwiejsze osiągnięcie sukcesów. Uczniowie nie są zmuszani do mówienia, podejmują się tego, kiedy są na to gotowi. Według metody naturalnej, mówienie to następstwo tzw. okresu milczenia. Błędy nie są poprawiane, ale poprawne zdania, zwroty są wprowadzane i powtarzane przez nauczyciela kilka razy.

5. Metoda holistyczna- uczenie się przebiega na trzech poziomach: intelektualnym, emocjonalnym i fizycznym. Uczniowie zapamiętują słowo, jeżeli je pokażą (np. naśladowanie zwierząt) lub zagrają scenkę (odtworzenie ról). Holistyczne podejście do języka skupia się na wszystkim, czego uczeń potrzebuje. U podstaw tzw. piramidy holistycznej leży wyobraźnia, uczucia i myślenie, a na jej szczycie znajduje się działanie. Jeżeli uczucia i wyobraźnia ucznia zostaną pobudzone, to włączy on myślenie, a efektem tych procesów będzie jego spontaniczne działanie. W nauce języków obcych metoda ta łączy się z treningiem motywacyjnym. Podejście holistyczne kształtuje szerokie horyzonty myślowe, rozwija osobowość i myślenie twórcze.

Podczas lekcji powinno wprowadzać się różnorodne ćwiczenia i ciągle powtarzać poznane już słownictwo. Użycie materiałów dodatkowych podczas zajęć pomaga uczniom zrozumieć temat lekcji, ponieważ dzieci skupiają swoją uwagę na rzeczywistych przedmiotach, nie rozumieją pojęć abstrakcyjnych. Rolą nauczyciela jest wprowadzać takie ćwiczenia i materiały, które poszerzą świadomość uczniów i zrozumienie dla otaczającego ich świata. Użycie podręcznika podczas zajęć z języka angielskiego nie jest wystarczające, aby lekcja była ciekawa i absorbująca uczniów klasy pierwszej. Dla podniesienia efektywności zajęć nauczyciel powinien zgromadzić materiały dodatkowe, dzięki którym zajęcia staną się atrakcyjniejsze dla uczniów, a materiał łatwiejszy do przyswojenia. Do osiągnięcia założonych celów programowych stosowane będą następujące ćwiczenia i zadania językowe:

1. Ćwiczenia rozwijające sprawność słuchania:

- Piosenki:
  - Good morning song
  - This is my mummy
  - Giraffe, giraffe
  - Old McDonald
  - Teddy says hello
  - We wish you a Merry Christmas
  - Jingle bells
  - Fruit song
  - Red and yellow
  - Head and shoulders
  - The hokey pokey
  - 1, 2, 3 count with me
  - Six balloons in the air
  - Animal chant
  - Ten Little Fingers
  - Happy birthday
- ćwiczenia prowadzone metodą reagowania całym ciałem:
  - Simon says
  - Naśladowanie
  - Polecenia w klasie
- wyliczanki i rymowanki:

- Good morning in the morning
- Apple is red
- I have ten little fingers
- One potato

- dopasowywanie obrazka do usłyszanego tekstu,
- układanie obrazków w kolejności zgodnej z treścią usłyszanego tekstu,
- kolorowanie ilustracji zgodnie z usłyszanym opisem,
- określanie na podstawie ilustracji, czy usłyszana wypowiedź jest prawdziwa, czy fałszywa,
- historyjki,
- odpowiadanie na pytania dotyczące usłyszanej historyjki,
- bajki:
  - The Ugly Duckling
  - Cinderella
  - The Little Red Ridinghood
  - The Snow White
  - Puss in Boots.

2. Ćwiczenia rozwijające sprawność mówienia:

- dryle,
- proste dialogi sytuacyjne,
- zadania w parach z luką informacyjną,
- zgadywanki,
- recytowanie wierszyków,
- gry planszowe,
- karty dydaktyczne,
- drama, odgrywanie ról.

3. Ćwiczenia rozwijające sprawność pisania:

- pisanie po śladzie.

4. Ćwiczenia rozwijające sprawność czytania:

- czytanie prostych wyrazów np.: *cat, dog, red, mum.*

5. Wprowadzanie nowego słownictwa z użyciem:

- obrazków,
- rzeczywistych przedmiotów.

6. Gry i zabawy:

- Zabawy ruchowe:
  - Dzień dobry
  - Jak się masz?
  - Szukamy swojej pary
  - Wełniany wąż
  - Wesoła poduszka
  - Myśliwy
  - A psik!
  - Pociąg z imionami
  - Kto ma taki znaczek?
  - Piesku, piesku, gdzie jest kość?
  - Tygrysek
  - Króliczki
  - Wesołe kotki
  - Małpki

- Uwaga rekin!
  - Miś i miodek
  - Pszczoła
  - Bal zabawek
  - Mikołaj
  - Choinka
  - Pan Gajowy
  - Jeziorko z cyferkami
  - Teraz jesteś po mojej stronie
  - Gry:
    - Noc i dzień
    - Kółko i krzyżyk
    - Drzewo genealogiczne
    - Memory
    - Domino
    - Statki
    - Bingo
    - Zwariowany ludzik
    - Kalambury
  - Zabawy językowe:
    - Zajączek liczy
    - Co zniknęło?
    - Na zdrowie!
    - Głuchy telefon
    - Kogo naśladowuję?
    - Co się zmieniło?
    - Zamień się miejscem
    - Słownik
    - Rozpoznajemy odgłosy
    - Lisek
    - Światła drogowe
    - Złap kolor
    - Tęcza
    - Pan Czarodziej
    - Wstań kolorze
    - Jesteś z drugiej strony
    - Zaczarowany zamek
    - Wyścig do obrazka.
7. Zajęcia plastyczne i manualne:
- Obrazki
  - Plakietki
  - Puzzle
  - Plastelinowy potwór
  - Pacynki

MATERIAŁY NAUCZANIA

- podręcznik;
- odtwarzacz CD;

- płyty;
- karty do przedstawiania słownictwa, scenek, historyjek i bajek;
- karty z wyrazami;
- plakaty, plansze, duże ilustracje, mapy;
- karty do gry (memory);
- zabawki oraz kukiełki klasowe;
- materiały autentyczne;
- materiały plastyczne;
- słowniki obrazkowe do użycia w klasie;
- książeczki w uproszczonej wersji językowej, bajki;
- DVD z nagraniami bajek, wierszyków i piosenek;
- tablica interaktywna i oprogramowanie;
- edukacyjne gry komputerowe.

SPODZIEWANE EFEKTY

Uczeń:

- rozumie proste polecenia i reaguje na nie,
- rozpoznaje zwroty stosowane na co dzień,
- rozumie sens historyjki i bajki wspieranej obrazkami,
- rozumie sens usłyszanego tekstu,
- uczestniczy w zabawie teatralnej (odgrywa scenki),
- grzecznie zwraca się do innych,
- powtarza wierszyk odtwarzając głosem prosty rytm,
- zadaje pytania i udziela odpowiedzi w ramach wyuczonych zwrotów,
- rozróżnia liczbę pojedynczą i mnogą rzeczowników,
- powtarza tekst historyjki,
- pisze po śladzie,
- czyta proste wyrazy,
- wykonuje prace plastyczne np.: plakaty, pacynki, karty do gry, itp.,
- współpracuje z innymi w zabawie.

SPRZYMIERZEŃCY

Sprzymierzeńcami w innowacji będą rodzice i dyrekcja.

OCENIANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW

Efekty pracy uczniów będą wskazówką do dalszej pracy i kontroli prawidłowego procesu realizacji innowacji. Będą stosowane następujące rodzaje oceny:

- 1) ocenianie bieżące, podczas zajęć;
- 2) opisowe ocenianie śródroczne i roczne.

Formą oceniania bieżącego jest ocena stopniowa wyrażona znakami: 6, +5, 5, -5, +4, 4, 4, +3, 3, -3, +2, 2, -2, +1, 1. W ocenianiu bieżącym będą stosowane symbole „+” i „-”. Symbol „+” otrzymuje uczeń za aktywność. Symbol „-” otrzymuje uczeń za brak przygotowania do lekcji. Stosowana będzie również ocena słowna, a zatem pochwały, uwagi

pozytywne oraz znaczki motywacyjne. Forma oceny opisowej śródrocznej i rocznej z języka angielskiego brzmi następująco:

- 1) uczeń opanował materiał w stopniu pełnym,
- 2) uczeń opanował materiał częściowo,
- 3) uczeń opanował materiał w stopniu minimalnym.

ZAGADNIENIA DO REALIZACJI

1. Powitania i pożegnania.
2. Przedstawianie się i pytanie o imię.
3. Liczebniki 1-10.
4. Owoce.
5. Kolory.
6. Zabawki.
7. Przybory szkolne.
8. Części twarzy i ciała.
9. Produkty spożywcze,
10. Zwierzęta.
11. Kultura Wielkiej Brytanii, porównanie zwyczajów z Polską.
12. Halloween,
13. Boże Narodzenie.
14. Wielkanoc.

SPOSOBY EWALUACJI

Ewaluacja odbywać się będzie różnymi metodami w trakcie realizacji programu:

- wypowiedzi ustne na bieżących zajęciach
- praca w grupie
- projekty
- prace plastyczne
- pisemne sprawdziany wiadomości

oraz po jego zakończeniu:

- udział w konkursie szkolnym z języka angielskiego.

BIBLIOGRAFIA

1. Halliwell, S. 2000. *Teaching English In Primary School*. New York. Longman.
2. Richards, J. C. and Rodgers, T. S. 2001. *Approaches and Methods In Language Teaching*. New York. Cambridge University Press.
3. Strelau, J., Jurkiewicz, A., Putkiewicz, Z. 1975. *Podstawy psychologii dla nauczycieli*. Warszawa. PWN.
4. Komorowska, H. 2001. *Metodyka nauczania języków obcych*. Warszawa. Fraszka edukacyjna.
5. Harmer, J. 1991. *The Practise of English Language Teaching*. New York. Longman.

6. Brewster, J., Ellis G., Girard D. 1992. *The Primary English Teacher's Guide*. London. Penguin English.
7. Iluk, J. 2002. *Jak uczyć małe dzieci języków obcych?* Katowice. Gnome.
8. Larsen-Freeman, D. 2000. *Techniques and principles in language teaching*. New York. Oxford University Press.
9. Phillips, S. 1994. *Young learners*. New York. Oxford University Press.
10. Scott, W. A. and Ytreberg, L. H. 1991. *Teaching English to Children*. New York. Longman.
11. Ur, P. 1991. *A Course In Language Teaching*. Cambridge. Cambridge University Press.
12. Wołoszynowa, L., pod redakcją Żebrowskiej, M. 1976. *Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży*. Warszawa. PWN.